

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Nove vojaške razmere.

V tistem letu, ko so prvič začeli upijati po „pruskem šolmeistru“ in snovati nove šolske postave, so liberalni poslanci sklenoli novo vojaško postavo, ki je tudi po pruski ali prajzovski pogneta. Kakor marsikaj druga, kar so liberalni poslanci sklenili, ljudje niso hotli verovati, da ni dobro, tako je tudi pri novih vojaških razmerah. Le počasi so se začeli prepričati, koliko težav in sitnob se jim je naložilo. Zlasti pa sedaj, ko se je nekoliko vojakov zaradi Bosne in Hercegovine pod orožje sklicalo, celó liberalni listi tožijo o žrtvah novih vojaških razmer. Poklicanih je le 6 divizij, zadete so le nekatere dežele, tudi še ni gotovo, da pride res do krvave resnice, in vendar koliko joča, žalosti in nepovoljnih reči slišimo od vseh strani! Žene tožijo po moževih, otroci po očetih, gospodarstva, podvzetja, kupčije pogrešajo vodnikov, šole učiteljev, uradnije uradnikov, še celó duhovniški stan je nemilo zadet. Kaj še bo, če res pride do strašne vojske, morebiti z Italijani, Rusi ali še celó z Prusi? Tukaj sedaj najbolj vidimo in čutimo, kam je nesrečni liberalizem zraven prej francoske, poznej pruske grabljivosti, svet spravil? Vse mora pod puško ob času vojske, vedno pa vzdihuje pod čedalje večjimi stroški za vojaške potrebe. Kedaj in kako se bo temu v okom prišlo, tega ne more nihče povedati. Ljudje tavajo sem ter tje in svetujejo eno pa drugo, kaj zdatnega še nihče ni iztuhtal in dokler ne bodo grabljive države, kakoršna je na primer: prusko-nemško cesarstvo, prav ponižane, je vse prizadevanje zapostoj.

Zoper nekatere težkoče novih vojaških razmer skušajo si z prošnjami pomagati. Tako odpošiljajo ravno sedaj razni okrajni, mestni in srenjski zastopi štajerski prošnje do ministra za deželno obrambo ter prosijo, naj bi letos za 5. in 15. avgust nastavljeno sklicovanje deželnih brambovcev k vajam v orožju opustil. Prošniki povdarjajo v prošnji, da je Štajerska zaradi vhoda v Bosno in Hercegovino itak že močno zadeta. „Samo pri 47. reg.

Hartung se je pobralo 3400 rezervistov, ki se pri silnem delu, zlasti na kmetih, hudo pogrešajo. To bi bilo tem bolj silno, če bi se na primer vrh ovih 3400 rezervistov še kakih 900 brambovcev na 3 tedne k vojaškim vajam poklicalo, kar bi kmetškemu delu odvzelo okoli 20.000 delavnih dni.“ Tako prilično opravičuje svojo prošnjo zastop mariborskega okraja. Bržčas bodo drugi zastopi tudi enako storili ter podobne prošnje poslali ministru za deželno obrambo. Upati je, da bodo uslišani.*) Toda, kakor sedaj razmere kažejo, utegne še kaj hujšega nad nas priti. Italijani se prav nesramno že zoper nas obnašajo, nas žalijo, dražijo in v boj silijo. Skušnja pa uči, da, če Italijan kaj takega počinja, ima vselej nekoga za hrbtom, ki mu v sili na stran stopi. Bog nam pomagaj iz zadreg priti, v katere nas je brez dvombe vsaj deloma spravil preveliki magjarski upliv na našo politiko! Ko bi bili sprejeli ponudbe, katere nam je ruski car lani 2krat storil gledé Turčije, celó drugače bi sedaj bilo. Turške homatije bi bile rešene z manjšimi žrtvami in Avstriji bolj na korist, kakor sedaj, ko se prevejani Turek kuja zastran Bosne in Hercegovine ter skuša ti dve deželi nam iz dobra odtegniti ali pa nas v vojsko z Italijo in Bog vedi z kom še zaplesti!

Odkritje Slomšekovega spomenika.

(Pridiga. Govoril kanonik Fr. Kosar) 24. jun. 1878.

Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji. Luk. 2, 14.

III. Drugi napis je pisan v latinskem jeziku, ki je cerkveni službeni jezik, in ker to, kar nam pové, zlasti cerkvene zasluge pokojnega kneza in škofa zadeva. Glasi se: „Antonio Martino Slomšek, ecclesiae egregio episcopo, pastori optimo“. Po slovenski: „Antonu Martinu Slomšku, sv. Cerkve preblagemu škofu, pastirju najboljšemu“. Slomšekovo 16letno škofovsko delovanje, kterega priče smo starejši duhovniki in verniki bili, nam kaže, da so ta naslov

*) Bili so uslišani!

obilno zaslužili. Bili so sv. Cerkve preblagi škof, to je, za njeno čast in rast goreči. Bili so goreči za sv. Cerkve čast. Z močjo so zatirali razvade pri Božji službi, pri cerkvenem petji, pri shodih in božjih potih, pri krstih in ženitvanjih, in se pri tem nikdar zamere bali. Spodbujali so duhovnike in vernike za dostojno lepšanje cerkev in za veličastno obhajanje božje službe. V ta namen so sami spisali: „Sv. oznanilo“ ali navod za vse verske božje službe celega leta, in še drugi navod (Mnemosynon) za vredno opravljanje sv. zakramentov in sv. blagoslovil. — V viharnem letu 1848. in pozneje so krepko zagovarjali pravice sv. Cerkve, in se v tem marsikomu zamerili. Glasno so opominjali vernike, naj se zvesto oklenejo skale sv. Petra, da jih valovi nevere in razkolništva ne potopijo. Vpeljali in gorko priporočali so družbo sv. Mihaela v pomoč sv. Očetu, rimskemu papežu. — Bili so goreči za sv. Cerkve rast. Že kakor špiritual v Celovškem semenišču so navdušeno pisali za družbo sv. Leopolda, v pomoč misijonom v Ameriki. Kakor škof so posebno ljubili družbo srca Marijinega, v pomoč misijonom v srednji Afriki, in družbo neomadežvanega spočetja Marije Device v pomoč katoličanom na vshodu, zlasti v turških deželah, ktera družba posebno den denešnji za nas Avstrijane visoko pomembo ima. Sami pa so osnovali in v Rimu potrjenje izprosili za družbo sv. bratov in slovanskih apostolov Cirila in Metoda, ki moli v ta namen, da bi se vsi Slovani srečno združili v naročji sv. matere katoliške Cerkve. Takó so bili goreči za sv. Cerkve čast in rast, tedaj v resnici sv. Cerkve preblagi škof, in bolelo jih je edino to, da jim vedna nujna dela tako dolgo niso dopuščala, dopolniti dolžnosti, ki jo vsi škofje imajo, namreč obiskati od časa do časa grobove sv. apostolov Petra in Pavla v Rimu, in pri tej priliki sv. Očetu dati račun od škofovskega službovanja. Še le na spomlad l. 1862, ko je bila selitev končana in tu v Mariboru vse potrebno po večem že vredjeno, jim je bilo mogoče, nastopiti božjo pot v Rim. Meseca junija domov se vrnivši, so v Beču dobremu prijatelju rekli: „Zdaj sem Rim videl, zdaj bom umrl“. In glejte, meseca septembra smo jih pokopali! Iz tega vidimo, da so na grobu sv. Petra mislili tudi na svojo lastno smrt in svojo smrtno uro v varstvo tega sv. apostola izročili.

Bili so drugič svoje črede najboljši pastir, in sicer v trojnem pomenu. Prvič skozi to, da so sami neutrudljivo besedo božjo oznanjali doma in po vsej škofiji, pri duhovnih vajah in sv. misijonih, ktere so tudi oni v škofiji vpeljali in da bi sv. misijoni v škofiji nikoli ne preminoli, družbo „misijonskih duhovnikov“ pri sv. Jožefu v Celju ustanovili. Drugič skozi to, da so si veliko prizadevali, odginiti za škofijo dobrih dušnih pastirjev. In prav ta želja, da bi imeli v domači škofiji lastno semenišče, v katerem bi zamogli po

svojih uzorih mlade duhovnike izrejata, je bil eden najmočnejših nagibov za težavno delo preselitve škofovskega sedeža. Tem mladim duhovnikom v prid so spisali tudi dvojni navod, enega za spovednike, drugega za pridigarje; prvi ni tiskan, pač pa drugi in sicer v Drobtinica l. 1862. In tretjič skozi to, da so dušnim pastirjem, zlasti pridigarjem v pomoč spisali dokaj lepih knjig in posamnih spisov. Med temi imenujemo obširne štiri knjige „evangeljsko“ in „apostolsko hrano“, potem „pridige osnovane za vse nedelje, praznike in imenitnejše sopraznike celega leta“ v Drobt. od leta 1851 do l. 1856, in še mnogo drugih lepih pridig po Drobtinica raztrešenih. Ni tedaj čudo, da po njih smrti za njimi ni žalovala domača, ampak tudi sosedne škofije in njih višji pastirji, ki so pisali našemu stolnemu kapitelnu liste polne sočutja. V njih imenujejo Solnograški nadškof pokojnega Slomškeke „zvestega, gorečega in neutrudljivega pastirja“. Eden sosednih škofov je djal: „jas spoštujem v njem enega izmed najčestitljivejših udov avstrijskih škofov“. Drugi sosedni škof omiluje smrt Slomšekovo kot veliko zgubo. Tretji piše: „žalostna vest, da je Slomšek umrl, me je močno zadela. Nisem sicer imel mnogo prilike ž njim občevati, ali kedar se je to zgodilo, vselej sem od njega slovo vzel z trdnim prepričanjem, da ima lav. škofija prav apostolskega škofa. To mi dokazuje njegova modrost, npravna, resnoba, mirna pa neutrudljiva gorečnost in prisrčna ljubeznjivost.“ Ne pristaje mi besedam tolikih veljakov še kaj dostavljati. To pa povdarjam, da je za našo novo škofijo bila velika čast, da je bil začetnik vrste mariborskih knezov in škofov mož, ki je med avstrijskimi škofi bil tako visoko čislán in spoštovan. Da, res dolžni smo dnes z ozirom na blagonosno in apostolsko delovanje iz hvaležnega srca veselo vsklikniti: slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji! Slava pa tudi spominu na prvega kneza in škofa mariborskega in mir njegovim koščicam!

(Dalje prihodnjič.)

Gospodarske stvari.

Priporočevanja vredna zavarovalnica.

V Trstu imamo 3 zavarovalna društva proti ognju, kugi, toči, navarnostim blaga na vodi itd. Prva je tako imenovana Azienda di sicurtá, druga: Assicurazioni generali, tretja in po našem prepričanju najbolj priporočbe vedna pa: Riunione Adriatica di Sicurtá (družba jadranska za zavarovanje). Ta družba ima namreč več lepih prednostij pred drugimi. Enkrat je izvrstno urejena, glešta veliko premoženja, ne išče preveč lastnega dobička, zavaruje proti najnižjim premijam ali zavarovanščinam, v nesrečah hitro brez vsakšnih sitnob odškodnine izplačuje, daje vsako leto

za dobrodejne namene znatnih svot, je zlasti pri cerkvenih predstojništvih najbolj čislana in je zraven marsikaterih posebnih dobrot za zavarovance tem v 40 letih izplačala primeroma med vsemi največ odškodnine, namreč: 80 milijonov goldinarjev. Društvo se je osnovalo l. 1838. in je torej letos 1. julija obhajalo veselo štiridesetletnico. Smemo reči veselo štiridesetletnico. Kajti v tem precej dolgem času je vedno napredovalo, svoj delokrog širilo in, kar je posebno znamenito, — prav srečno gospodarilo. Vsako leto je bilo na dobičku, le 3krat ne, to pa l. 1864, 66. in 71. V teh letih je moralo nepričakovano veliko škode poplačati: prvič 3 milijone, drugič 4 milj. in tretjič zopet blizu 3 milijone. Vendar zgubitek v 3 letih je dobiček v 37 letih popolnem zakril in popravil ter svetu očividno dokazal trdno podlago, na kateri stoji. Uže prvo leto njegovega obstanka so vplačane letne premije znašale 125.000 fl. v šestem letu pa že 1 milijon, v šestnajstem 2 milijona, v dvajstem 3 milijone, v sedemindvajstem 4 milijone, v štiriintridesetem 5 milijonov in v sedemindesetem 6 milijonov. Lani so letne premije znašale 6,818.418 fl. To so res veliki dohodki! Vrednost zavarovanih reči v 40 letih znaša okoli 20.000 milijonov. Med zavarovanci nahajamo zraven prvih in najbogatejših grajščakov tudi svitlega cesarja in več udov njegove preuzvišene rodbine. Tudi nima nobena druga toliko zavarovancev med duhovniki in cerkvenimi predstojništvii. Mnogo je k temu pripomogala posebna priporočba od strani večih škofijstev, ker društvo tem za poljubno porabo v cerkvene svrhe prepušča 10% od letnih premij, ki so bile od cerkvenih reči vplačane. Naše preč. škofijstvo je na ta način lani prejelo 600 fl. Vse premoženje zavarovalnice: Riunione Adriatica di Sicurta znaša sedaj 7,508.678 fl. Sredstva, z katerimi je društvo porok za vse, pa dosega nekaj čez 22 milijonov goldinarjev, namreč 3,300.000 fl. je prvotne glavnice, 314.000 fl. dobička v rezervi, premije v rezervi 10,390.000 fl. in 8 milijonov dohodkov od letnih premij in obresti. Poroštva je torej že dovolj. Ali to še ni vse. Ovo društvo namreč svoje zavarovance še samo posebič zavaruje pri drugih zavarovalnicah. To je močno previdno. Lani bi imela družba svojim zavarovancem škode izplačati 3,735.000 fl. toda zadelo njo je le 2,600.000 fl. ker so njej druge zavarovalnice, pri katerih je sama svoje zavarovance imela zavarovane, morale vrtni 1,135.000 fl.

Konečno še omenimo ene posebnosti pri tej zavarovalnici, ki jo zlasti kmetskim ljudem priporočuje. Posebnost je pa ta. Ona sprejema v zavarovanje proti ognju tudi cele srenje in daje v tem slučaju znatnih polajzb. Če se večina posestnikov ene srenje pri njej zavaruje, jim ona premije zniža za celih 30% in predstojnik, ki premije ali zavarovanščino vsako leto pobira in za njo poroštvo daje, dobi 5% od vplačanih premij. Vrh tega kupi zavarovalnica takej srenji že v drugem letu lepo

novi brizgalnico. To so res izredno dobre pogodbe in najboljša vabila k pristopu k tej zavarovalnici. Na Koroškem je do sedaj največ srenj pristopilo! Brez dvombe jih bodo posnemale srenje tudi po Štajerskem! Glavna uradnice celej družbi je v Trstu (Via Valdirivo Nr. 2); drugod pa ima podružnice ali agencije; za Kranjsko v Ljubljani, za Koroško in Štajersko v Gradcu (Hafner-Platz Nr. 2), za ogerske dežele pa v Budapešti (Waitzner-Gasse Nr. 8). Sicer pa ravno sedaj po slovenskem Štajerskem potuje jeni inšpektor, g. Simettinger, in če kdo želi kaj več v tej zadevi izvedeti, se lahko obrne do uredništva „Slov. Gosp.“ ki je voljno takoj postreči z potrebnimi pojasnili. Bodi zavarovalnica: Riunione Adriatica di Sicurta vsem priporočena, kateri jo potrebujejo!

Razne sorte umetnega gnoja kdaj in kako se ga z pridom posluževati.

M. Primeri se pogosto, da hlevnega gnoja, komposta in drugih gnojivnih snovi, kakor se jih v gospodarstvu prideluje, za vsakdanjo potrebo gospodarstveno primanjkuje, ali da se gnoja sploh toliko ne more narediti, kolikor ga njive, travniki, vrti, vinogradi zahtevajo, ali pa da zemljiščem posebne redivne snovi pred drugimi najbolj pomanjkujejo, ker jih je ta ali uni sadež skoraj do cela iz zemlje posrkal in katerih hlevni gnoj le nepopolno nadomestiti more. V takih primerljajih mora kmetovavec ali vsaj bi moral po umetnem gnoju seči, da si tako potrebno žetev in pridelek zagotovi in zavaruje. Zato hočemo tukaj kolikor mogoče na kratko in umevno o raznih sortah umetnega gnoja in njegovi hasnoviti porabi našim bravcem besedo spregovoriti, zlasti tudi zato, ker se je ta ali uni zastran umetnega gnoja vprašal, in da jih krive ali napačne porabe in iz nje sledeče škode varujemo. Večji del umetnih gnojil se z prstjo poljsko pomeša, z njo tesno zveže in v njo podorje ali pokoplje. Tako začinja potem svoj vspeh na sadeže razodevati. Manj znano in navadno je gnojenje sadežem na glavo t. j. gnojenje z raznimi umetnimi gnojili tako, da se zelena setev ž njimi potrosi. Njihova gnojivna snov se v vlagi razkroji, v zemljo vdere, kder jo potem korenine slabih, zaostalih in ubožnih posejatev najdejo in se je navzamejo. V nekterih krajih, kder je poljedelstvo na višji stopnji razvitka, se tega naglavnega gnojenja z umetnimi gnojili od leta do leta po vsi pravici bolj in bolj poprijemajo, ker je skoraj jedini pomoček slabi setvi nekaj naprej pomagati in tako slabo žetev odvrniti. Neugodna jesen, huda zima uniči dostikrat naše najlepše nade na lepo in krepko rast raznega ozimnega žita, ki je prav za prav glavni del naših poljskih pridelkov. In če pomladansko vreme ni posebno ugodno in če ne dela rekel bi čudežev z našimi setvami, tukaj mora le gnojenje z umetnim gnojem slabo letino odvrniti. Kot tako hitro delajoče naglavno gnojilo velja jo vsa koncentrirana to je močna gnojilčeva gno-

jila. Vendar pa tu ne gre misliti, da tako gnojenje z umetnim gnojem samo tistemu žitu naprej pomaga, kateremu se tako gnojilo na glavo ali vrh potrosi. Kmetovavec ne sme stroškov za umetni gnoj samo temu žitu na rovaš zapisati. Tudi ovi sadež, ki prvemu pognojenemu sledi, dobi še dober delež od tega gnoja, kar bode vsakemu lastna skušnja do jasna pokazala. Sploh se mora umen kmetovavec držati ravnila, da je treba posameznih skušenj z umetnim gnojem na posameznih njivah in za razna žita, da mu potem rast in pridelek raznovrstnih sadežev pové, kako se ima pri porabi večjih množin umetnega gnoja ravnati, da stroški morda ne presejajo dobička pridelkovega. Kot najbolj hitro delajoči naglavni gnoj velja čilanski saliter. To gnojilo je pravo dražilo in se ga je treba le prav previdno posluževati. Visoka cena njegova brani, se bati, da bi se ga lahko preveč za gnojenje vzelo. 100 kilov na hektar ga bode prej ko ne zadosti. Kar ga je več od 300—400 kilov, to bi bilo bolj na škodo ko na bask. Čilanski saliter hasni posebno žitom v težki zemlji. Dobri čilanski salitar mora imeti prašno, kristalinsko podobo, ne sme se sprejemati v kepe in pred raztrosivanjem se z dvema ali tremi deli peska ali prsti pomešati, da se bolj ravnomerno raztrosi. Za prav slabe setve v lahki zemlji je žveplenokisli amonijak, 400—500 kilov na hektar vse priporočitve vreden. Pogostokrat se za naglavno gnojenje posebno slabo prezimovanih, slabih žitnih setev tudi poparjena koščena moka rabi, ki daje tudi drugemu sadežu, kateri prvi setvi sledi, dober del svojih gnojivnih snovi; 6—10 novih centov daje lep vspeh upati. (Dalje prihodnjč.)

Razstava goveje živine iz Ljutomerskega okraja dne 16. septembra 1878 v Ljutomeru. K tej razstavi se pripustijo: 1. Biki, ki še nimajo štirih širokih zobov. 2. Krave. 3. Breje telice. 4. Teleta (teliči in telice) do 1. leta stara. Premije pa bodo dobili: I. Biki: 1 najlepši bik 20, 2 bika po 15, 2 bika pa 10 fl. srebra. Opomba: Gledé zadnjih dveh bikov si podržuje razstavna komisija pravico, da v tem slučaju, ako ne bi bila omenjena dva bika premije vredna, bode namesto nju podelila premije kravam ali brejim telicam. II. Krave: 1 najlepša krava 15, 2 kravi po 10, 3 krave po 8 fl. III. Breje telice: 4 breje telice po 5, 2 breji telici po 4 fl. IV. Teleta: 3 teliči po 5, 2 telici po 5, 5 telic po 3 fl. Opomba: Ako bodo denarne okolščine ugodne, zna razstavna komisija razun ovih 27 živinčet še več krav ali brejih telic premiirati. Pogoji premiiranja so: 1. Le goveja živina iz Ljutomerskega okraja more dobiti premije. 2. Krave in breje telice morajo biti v hlevu posestnika najmanj eno leto že rejene. 3. Teleta morajo biti v hlevu posestnika vržena in vzrejena. Za dokaz tega služi poterjenje ali certifikat od občinskega predstojnika; s takim poterjenjem se mora vsak udeležitelj razstave izka-

zati. 4. Vsak posestnik, je obvezan tisto živinče, katero je bilo premiirano, eno leto za naprej porderžati; ako bi ga prodal, mora premijo nazaj dati. 5. Vsak posestnik, ki se hoče razstave udeležiti, naj to naznani najmanj 14 dni poprej ustmeno ali pismeno načelništvu gospodarske podružnice v Ljutomeru, kjer tudi dobi vsak legitimni listek. Razstavišče je na jahališču pri Ljutomeru. Na den razstave bodo se podelile tudi premije po en srebrni tolar tistim hlapcem in deklam, ki imajo posebno skrb pri postrežbi goveje živine. P. T. G. Gospodarji naj blagovolé takšne hlapce in dekale načelništvu gospodarske podružnice 14 dni pred razstavo naznani. Pri razstavi bode se govorilo o krmi goveje živine. V Ljutomeru dne 14. julija 1878. Za razstavni odsek: J. Kryl. J. Kukovec.

Čebelorejsko društvo celjsko naznanja: Ker je na dan 14. jul. v Vojnik sklicani shod čebelorejcev, kder je imel g. M. Kresnik praktično razlagati, kako naj ravna čebelorejec z panji po Dzierzouovi osnovi, zavoljo neke pomote izostal, se s tem naznanja, da se bo ovi shod z istim programom v nedeljo dne 28. jul. vršil. K obilnej udeležitvi se uljudno vabijo vsi prijatelji čebeloreje. T. B.

Sejmovi. 29. jul. Ormuž, sv. Martin pod Wurmbergom, Mozirje; 30. jul. Kostrivnica, 31. jul. Konjice, Mahrenberg, Zagorje; 1. augusta Gornica, Gleichenberg; 2. aug. sv. Lenart v Slov. goricah, Velenje.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dijaško semenišče — gimnazija — pripravnišče — opravičenje „Slov. Gospodarja“.) Novo dijaško semenišče za našo škofijo je srečno postavljeno in za prve potrebe priredjeno. Stroški so znašali 50793 fl. Premoženja pa je zavodu Viktorinum-Maksimiljanumu še ostalo 40513 fl. poleg hiše v Mariboru in 3 vinogradov. Vseh letnih dohodkov iz tega premoženja je okoli 2658 fl. Ravnateljstvo semenišča se je prepričalo, da je 130 fl. treba za vsakega dijaka, če se hoče v semenišču preskrbeti z hrano, pranjem, svečavo in kurjativjo, t. j. 13 fl. na mesec. Zato se bo sprejelo samo 10 dijakov brezplačno, 8 na stroške semenišča, 2 pa na stroške milostljivega kneza in škofa, ki so blagodušno obljubili 2 vzeti na svoj račun; 15 dijakov se sprejme proti polovičnemu doplačevanju t. j. proti mesečnemu donesku 6 fl. 50 kr. katere morajo starši ali oskrbniki naprej polagati; 5 dijakov se sprejme tistih, ki bodo eno izmed 5 sledečih sedaj razpisanih štipendij dobili: a) dve Čepejevi štipendiji, pri katerima pa morajo starši dotičnih dijakov doplačati po 30 fl. b) Liza Senekovičeva štipendija, katero imajo č. g. župnik sv. Ane na Krempergu enemu dečku iz tamošnje fare pravico podeliti,

doplačilo znaša tudi 30 fl. c) Jakob Standegger-jeva štipendija z doplačilom 70 fl. Podelitev pripada ptujskemu proštu; d) Jožef Vajkselnova štipendija za enega dečka iz ustanovnikove rodbine, namreč Jožefa Vajkselna, bivšega dekana pri sv. Barbari v Halozah; če pa takega ni, zamore štipendijo dobiti dečko iz Hoče fare pri Mariboru. Naposled še se sprejme v semenišče kakih 20 dijakov proti letnemu plačilu 130 fl. Za vsakega prošnjika pa veljajo sledeči pogoji, brez katerih se nobeden v semenišče ne sprejme: 1. duhovniški poklic; 2. vrlo zadržanje in pridno učenje; 3. telesno zdravje; 4. izvršenje prvega gimnazijalnega razreda z dobrim uspehom; 5. prednost imajo, ki so v taki starosti, da zamorejo pred dokončanim 20. letom gimnazijo dovršiti; to se zahteva zavolj vojaščine; 6. vsak mora sam imeti potrebno obleko in perilo in še vrh tega seboj v semenišče prnesti: 2 para prtov, 2 obrisači in 2 beli rutici za mizo. Prošnje se vlagajo pri dotičnih župnikih, kder se več lahko poizvé. Župniki vložijo potem prošnje preč. lav. ordinarijatu do 12. avgusta t. l. — Mariborska gimnazija poroča, da je bilo 259 dijakov, 128 Nemcev, 127 Slovencev, 2 Hrvata in 1 Magjar. Kako so iz Martina Murkoviča skovali novega Magjara, to nam ni jasno; kajti ta dijak je sin g. Murkoviča, učitelja v Belatincih na Prekmurskem, kamor je oče prišel od sv. Tomaža pri Veliki nedelji, je torej poštena slovenska duša od glave do pet! Na tak način, kakor je ta slovenski Murkovič postal Magjar, ga lahko napravijo in z enako pravico tudi za cigana ali Turka. Prvi red z odliko dobilo je 30 dijakov, prvi red 156, drugi red 15, tretji pa 12. Zrelni izpit ali maturko dela 19 osmošolcev. Podpore od dobrotnikov darovane se je razdelilo 727 fl. Štajersko zgodovino je prednašal prof. Horak in so se 4 četrtoletniki potegovali za 2 sreberni svečnji. Prvo je dobil Alojz Krajnc, drugo Franc Robnik. Dijak Frank pa je prejel lepo knjigo: Ein treues Bild des Herzogthums Steiermark, Janez Žnidarič pa zlat, kterege je daroval g. dr. Duhač. Novo šolsko leto se prične 16. sept. Poročilo ima nemšk sestavek o Primožu Trubarju spisan od prof. M. Valenčaka. — Na učiteljskem pripravništvu je 26 pripravnikov izvršilo zrelni izpit. Ostalih 112 pripravnikov je z dobrim uspehom šolsko leto skončalo, le 4 morajo skušnjo popravljati. Podpore se je razdelilo 9315 fl. namreč iz državne blagajnice 6058 fl. iz deželne 1580 fl. in 1650 fl. od okrajnih zastopov! — Neradi pa prisiljeni spregovorimo, na razločno željo najodličniših prijateljev „Slov. Gosp.“ le celo kratko, par besed zoper kriva poročila o skončanju Seidl-Gospodarjeve pravde, objavljena v „Slov. Narodu“, „Slovincu“ in v „Tagespošti“. Rečemo pa, da se je zamotana pravda, v katerej bi se porotnikom v Celju bilo postavilo 45 prašanj, skušala odpraviti brez sodnijske razprave le vsled najtehtniših in vestno premišljenih uzrokov in še le potem, ko se je z najveljavnejšimi duhovnimi gospodi v Mariboru

posvetovalo. Vsak, ki je čul vse razloge, je pritr dil, da urednik drugače postopati ne more in ne sme. Pri občnem zboru tiskovnega društva se bodo vsi uzroki povedali. Sedaj rečemo le toliko, da med njimi ni bila toliko bojazen zastran dokazev in prič, marveč odločili so drugi uzroki. Tudi niti g. Seidl sam ni tirjal, da bi mu „Slov. Gospodar“ moral javno priznati, kakor bi bil nalašč o njem ta kaj lažnjivega pisal. Ne, g. Seidl je le tirjal, da mu javno priznamo, da mu nismo hotli očitati nečastnih, sebičnih in pohlepkih djanj. To smo pa lahko priznali. Vsaj kaj takega ni nihče v Gosp. razločno pisal. Pristavek, da smo zajeli iz nepravih poročil, gre na čas, v katerem se je objavilo to, zarad česar je tožba nastala, t. j. 30. sept. 1877. Takrat so poročila še bila nepravda, ker brez popolnih in zadostnih dokazev. Sedaj je se vé vsaj deloma drugače. Spravili si jih smo po velikem trudu. Pri enem izmed 6 dogodkov je pa strogo juridični dokaz bil nemogoč. Neopravičeno je torej, kar „Slovenec“ tukaj piše. Tudi ni res, kar „Sl. Narod“ pravi, da se urednik zavezal nič več pisati zoper g. Seidla. To je g. Seidl tirjal pa urednik ni pritr dil pač pa mu je obljubil o tistih dogodkih molčati, zarad katerih se je tožilo, kar bo tudi rad storil, vsaj smo Seidlovih dogodkov že vsi siti. O se bno zoper g. Seidla pisati pa itak ni treba in ni lahko mogoče, ker še ima zmiraj 10 javnih služeb. Krivo je v „Tagespošti“ povedano, da bo urednik „Slov. Gosp.“ plačal vse pravedne stroške. Dohtarja plača vsak svojega in namesto polovice sodnijskih stroškov, kakor je urednik predlagal, je ta pritr dil, da jih sam prevzame, da bi se sprava ne razbila na težkočah, katere je tukaj g. Seidlov odvetnik g. dr. Feldbacher delal. Sodnijski stroški ne bodo veliki, ker so se priče odpovedale z porotniki vred. Tako se je pogodilo in g. Seidl je vzel tožbo nazaj. Komur to ni prav in se hoče z g. Seidlom ravsati, ta naj to stori na lastno kožo, urednik „Slov. Gosp.“ tega ne stori. V predpekeli so ga spravili, a v pekeli ni šel!

Iz Celja. (Pred porotno sodnijo) sta stala 11. julija Janez in Martin Vogrinc mlinarska sinova, prvi 16 let, drugi 21 let star, obadva iz Markle vesi ptujskega okraja. Janez V. je bil zatožen, da je pred nekim časom napravil desetak iz tega namena, da bi ga spravil med ljudi, Martin V. pa, njegov brat, da ga je v neki gostilnici v Št. Vidu zamenjal. Porotniki so nju kriva spoznali in sodnija je odločila vsakemu 3 leta težke ječe. 11. julija se je imela tudi Neža Pukšič zagovarjati, ki je bila obdolžena, da je svojega otroka zamorila. Toda porotniki so jo tega zločinstva nekrivo spoznali in le zarad nekega prestopka po §. 339 in 340 je bila v oster zapor na 4 mesce obsojena. 12. julija se je drugo pot obravnava vršila zoper Janeza Majcenoviča, v katerem je „Slov. Gosp.“ v šte. 23. že poročal, da je mesca avgusta 1877 Janeza Juriniča v Središču s pestmi po glavi tolkel tako, da je ta dan pozneje vmrl. Prvokrat

je stal Majcenovič že pred porotniki 15. majnika t. l. toda ker se takrat še ni moglo dokazati, da je Jurinič edino le vsled vdarcev, prejetih od Majcenoviča, umrl, se je obravnava še enkrat pričela. Porotniki so ga spoznali krivega in dobil je 1 leto težke ječe. Ravno tistega dne 12. julija je stal pred porotniki Janez Dolganoč, blapec iz Dramelj, ker je 30. junija t. l. v Starih Slemenih Jurja Kukoviča iz ljubosumnosti zaporedoma z nekim kolom po glavi mahal, tako da so se temu možgani pretresli in je še tistega dne umrl. Sodnija je Janezu D. odločila 5 let težke ječe.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vso pozornost v političnih rečeh obrača sedaj na se bližnji vhod naše vojske v Bosno in Hercegovino in prašanje, ali se res bližamo velikanskemu boju ali ne. Najnovejše novice nam niso ugodne. Minister Andrassy se pogaja z turškimi poslaniki, ali do sedaj se ni mogel pogoditi. Turki zahtevajo preveč od nas brez vsake odškodnine. Mi bi jim naj deželi uredili in potem zopet meni nič tebi nič domu šli. Bržčas se bo vse pogajanje razbilo in naša vojska med 28. julijem in 4. avg. prekoračila turško mejo. General Filipovič je že v Brodu na Savi in tirja še 2 novi diviziji. Do sedaj ima 80.000 mož na razpolaganje; 40.000 orožanih mož bo šlo naprej, za njimi 20.000 z živežem in strelivom, 20.000 pa jih ostane v rezervi ob Savi, ob enem udari XVIII. divizija iz Dalmacije v Hercegovino. V 4 oddelkih bo armada v Bosnijo šla, če bo res tako, kakor dunajski listi poročajo; prvi nad Bihač, drugi čez Kostanjevico, tretji v Brodu čez Savo po mostih, katere bodo pionirji priredili, in četrti bo na parobrodih se dal čez Savo prepeljati pri Rači in potem kraj Drine prodiral naprej. Blizu Kostanjevice so Turki čez mejo ustrelili 2 naših vojakov, pri Slanem v Dalmaciji pa je bila precej huda praska. Divji bašibozuki so napali avstrijske vozače, toda lovci 11. bataljona so Turke brž prijeli, 164 je mrtvih in ranjenih obležalo, naših je bil 1 usmrten in 5 ranjenih. V Siseku, Kostanjevici in Brodu so postavili mnogo pečij, v katerih kruh pečejo za vojake. V Zagrebu je velika bolnišnica pripravljena; na poti od Siseka naprej je mnogo bolnih od reg. Kuhn obležalo, ker so po silni vročini močno obloženi marširali. Od reg. Weber je baje 90 oficirjev in podčastnikov, rodom istrijanskih Lahov, desertiralo; tako poročajo slovanski listi, v nemških še potrđila ni bilo brati; to bi bil žalosten uspeh italijanskega rogovilstva! Novo železnico hočejo iz Siska v Novi brž potegniti in tako južno železnico združiti z turško v Bosni od Novoga do Banjeluke. Ta železniška zveza bi bila jako koristna. Za zapuščene žene in otroke rezervistov nabirajo milodarov; kranjski deželni odbor je v ta namen dovolil 2000 fl. — Za po toči po-

škodovane v Goriškem so svitli cesar darovali 4000 fl. — Nadvojvoda Albreht se mudil na Francoskem, cesarica se je preselila v Išl, cesarjevič Rudolf pa v Prago. — Volitve za deželni zbor štajerski so razpisane za 12. 14. in 17. september, za koroški pa 2. 5. 10. september. — Prepoved konje v sosedne dežele prodajati je preklicana. — Okoli mesta Krakova na Gališkem dela 6000 ljudi šance, proti Prusom ali Rusom ali proti obema? — Na Ogerskem razsaja silna volilna borba, do sedaj so vladini kandidati ali Tiszajevci na boljšem. — Jesenski manevri so odpovedani. Hrvatsko mesto Karlovec obhaja 300letnico svojega obstanka. Kajti ravno 300 let je minulo od tistega časa, ko je štajerski vojvod Karel začel staviti Karlovec na zemlji, katero je prej Turkom vzel.

Vnanje države. Turške homatije, angleške spletkarije in Bismarkova prekanjenost iznemirujejo celi svet, čeravno se je rusko-turška vojska sklenola z Berolinskim mirom. Vsled tega so Rusi zasedli 22. jul. Šumlo, najmočnejšo trdnjavo turško, kmalu bo tudi Varna jihova, ali vendar še se ne pomikajo od Carigrada nazaj in se tudi nikder ne vračajo domov. Marveč v Aziji zbirajo 3 nove vojne oddelke in blizu avstrijske meje stoji 130.000 Rusov, ki so dobili te dni novih Kruppovih kanonov. Šrbi zbirajo vojakov ob Drini na bosenski meji; Črnogorci se orožajo zoper Turke in Albance, Grki in Turki se utegnejo vsaki čas zgrabiti. Francozi, Italijani in Spanijolci pa skušajo zvezo napraviti med seboj, ki meri proti Angležem in teh šopirenju v Srednjezemeljskem morju. — Italijani vsakako mislijo na boj zoper naše cesarstvo. Po vseh večjih mestih sklicujejo taborjev in tirjajo Trst in Trident, v Rimu pa so avstrijskemu poslaniku baronu Haymerlu napravili grdo mačkinjo muziko. To je strahovito razžaljenje samega svitlega našega cesarja, čijih zastopnik je baron Hay, merle. Ljudstvo in vlada, ki tako žali sosednega vladarja, kaže, da hoče in išče boj! Slišati tudi jedda so se Italijani že 2 leti na to pripravljali. — Angleški ministri so bili, prišedši iz kongresa domov v London, sijajno sprejeti; Angleži se veselijo svojih uspehov in so že začeli vojake odpošiljati in odpuščati; otok Ciper ima že angleških uradnikov in vojakov. — Na Francoskem je silna stiska med delavci, ki pogrešajo dela in zaslužka; prišlo je že do krvavih tepežev. Vendar liberalni velikaši se za to malo zmenijo in se veselijo svojega nesramnega ščuvanja in napadov na mešnike in menihe; te dni so celó iz Amerike v Pariz priti dovolili grdunu, ki je l. 1871 pariškega nadškofa ubil. Pošast po imenu Megy velja zopet kot pošten človek. — Nemški cesar je toliko okrevalec, da je Berolin zamogel zapuščiti, dal se je v grad Babelsberg v zaprti kočiji prepeljati, obdan od 3000 policajev. Tudi jegov Bismark potrebuje več stotin policajev, ki ga napadov varujejo v Kissengen, kamor se je podal v toplice. — Ruski car je poslovil ministra Reuterna in mu dal red sv. Andreja

v priznanje zaslug, ker je v zadnji vojski vestno in previdno skrbel za neizmerne svote denarjev, ki so bile potrebne.

Za poduk in kratek čas.

Bosna.

III. Zadnjič smo obečali svojim častitim bralcem po vladinem listu: „Presse“ razložiti kardela avstrijske vojske, ki imajo nalog zasesti Bosno in Hercegovino. Mislili smo, da bodo med tem naši vojaki že začeli iti v Turško. Vendar povelja v ta namen še svitli cesar niso dali. Pričakuje se pa do 4. avgusta celó gotovo. Do tiste dobe bo pa lahko vsa vojska zbrana, vse priprave zgotovljene. Pet vojnih oddelkov ali divizij je sklicanih pod orožje, namreč VI. VII. XVIII. XX. in XXVIII. divizija. Vsaka ima po 2 brigadi pešcev, in šestej je pridjana tudi 1 brigada konjenikov. Artilerije šteje vsaka po 3 baterije t. j. 12 kanonov, ki po niso težki, ampak bolj lahki, kakoršni sodijo za bregate kraje z slabimi cestami. Razun imenovanih divizij je še odšlo več regimentov od drugih kardel, ki po vladinih listih niso imenovana, in torej jih tudi „Slov. Gosp.“ ne objavi. K tem neimenovanim kardelom spada 3400 rezervistov, ki so od našega regimenta Hartung šte. 47. iz Maribora odrinili v Slavonijo; isto tako je odšel iz Celovca tudi regiment Marojčič. O posameznih divizijah zamoremo sledeče poročati. Šesta divizija imela je svoj sedež v Građeu, jeni poveljnik je fml. Karl plem. Tegetthof. K njegovej diviziji pripadajo 27. regiment Belgier. Ta hrabri regiment bo skoro 200 let star; ker je bil l. 1682. ustanovljen ob času silne turške vojske, ko se je Kara-Mustafa bližal cesarskemu mestu Dunaju. Novincev za ta regiment nabirajo med Nemci in Slovenci na Štajerskem; prvih je več. Dalje pripada šestej diviziji 27. bataljon lovcev, sami Slovenci; potem 52. reg. Franc-Karl, pri katerem služi največ prekmurskih Slovencev; regiment bil je l. 1804. ustanovljen in ima svoje zbirališče v Pečuhu na Ogorskem; naposled še 79. regiment baron Jelačić. Ta je nov regiment, l. 1860. sestavljen, novincev si nabira v Reki iz hrvatskih graničarjev, posebno pa Otošancev. Pridjana sta še 5. regiment dragoncev car Nikolaj in 15. reg. húsarjev grof Palfy. Sedmo divizijo vodi nadvojvoda Janez Salvator. Do sedaj bila je v Trstu ter zapopada 16. 17. 22. in 46. reg. pešcev in 8. bataljon lovcev, skoro samih Slovencev, Hrvatov, Srbov in nekaj malega Magjarov, ki služijo pri 46. reg. Bernhard-Meiningen z navadnim stanom v Szegeđinu; 16. reg. je Varaždinski in šteje same Hrvate, večjidel iz Belovarske županije, 17. reg. je Ljubljanski fml. Kuhn, prav slovenski regiment in je že 203 leta star. Pri 22. reg. so pa slovenski Primorci

vmeščeni, navadni stan je v Trstu; ustanovljen je bil l. 1708; 8. lovski bataljon ima tudi Slovencev. Osemnajsta divizija stoji v Dalmaciji pod poveljništvom fml. Jovanoviča, sedež ima navadno v Zadru (Zari) in bo dobila nalog mahnti nad Mostar v Hercegovino. K njej pripadajo 27. 32. 69. in 72. reg. pešcev, potem lovski regiment Tirolski in naposled 7. 9. 11. in 33. lovski bataljon, zopet skoro sami Slovani, oziroma Slovenci, le Tirolski lovci, 11. in 33. bat. so Nemci in pri Požunskem regimentu šte. 72. služi zraven Slovakov nekaj Magjarov in Nemcev; 69. reg. Juri Jelačić iz Stolnega Belgrada na Ogorskem šteje precej Srbov. Edina prav magjarska divizija je XX. Poveljnik njej je magjarski grof Szapáry. Glavni stan ima v Oseku in obsega 38. reg. Mollinary iz Keczkemeta, 61. reg. ruski cesarevič iz Temešvara in šteje večjidel samih Rumunov in Magjarov, 39. reg. veliki knez Aleksis iz Debreczina, tedaj samih trdih Magjarov. Dodan je še diviziji 31. bataljon lovcev. XXVIII. divizija bila je do sedaj v Ljubljani pod poveljništvom fml. Litrova. Poddanih mu je 17. rezerv. reg. 53. reg. 5. pijonirski, in 9. in 10. lovski bataljon, zopet sami Hrvati in Slovenci. Kajti 53. reg. nadvojvoda Leopold je Zagrebski. L. 1741. v vojski zoper Pruse bil je ustanovljen; sprva se mu je reklo: „Pandurski regiment.“ Kakor smo že omenili, pozvan je bil tudi naš slovenski regiment šte. 47. Hartung. Ta regiment je tudi že star in slovi v celi armadi zarad svoje večkrat v krvavih bitkah pokazane hrabrosti in vitežkega junaštva. Prvič sestavljen je bil ob času turških bojev l. 1682; bo tedaj čez 4 leta obhajal 200letnico. Največ slave si je pridobil v bitki pri Novari na Italijanskem l. 1849. Cele 3 ure je sam junaško odbijal naval cele pijemonteške vojne; tako je dobil slavni oče Rađecki dovolj časa svoje druge vojake prav razpostaviti in potem ošabnega Pijemonteza zgrabiti od vseh strani, ga premagati in pobiti.

Ti so torej junaki od svitlega cesarja odbrani in deloma že odposlani v ta sveti namen, da pomagajo slovanskim bratom v Bosni in Hercegovini otrestiti za vselej turški jarem. Slavna naloga! Bog jim jo daj srečno izvršiti! Sedaj še pa par besed o jihovem višjem poveljniku fem. baronu Jožefu Filipoviču. Tudi ta gospod je rodom Slovan, po njegovih žilah teka zlahtna slovanska bosenska kri. Njegovi predstarši so pred divjim Turkom iz Bosne pribežali v Gospič ter se ondi naselili med tamošnjimi hrvatskimi graničarji. Njegov oče je bil oficir. Rodil se je l. 1818. in je torej ravno 60 let star. Služil je cesarja od mladih, let. Najprvlje l. 1836. kot kadet in l. 1839. kot lajtnant pri pijonirjih. L. 1848. je služil kot major pri Varaždín-Križevačkem regimentu ter se je pod nepozabljivim junakom banom Jelačićem hrabro vojskoval zoper puntarske Magjare. L. 1859. se je kot general-major boril na Italijanskem in si zaslužil naslov barona. Tudi zoper Pruse l. 1866.

se je odlikoval, zlasti v poslednji bitki v Blumenu blizu Požuna, kder je zastavo štajerskega regimenta Belgier zgrabil in ga sred goste toče pruskih krogelj hrabro v brzem naskoku seboj potegnil, da so se Prusi takoj silnemu navalu umaknili. L. 1874. so ga svitli cesar imenovali za feldzeugmeistra, višjega poveljnika na Českem, sedaj pa mu zaupali velevažno nalogo, enkrat za vselej zatreti turško gospodstvo v Bosni in Hercegovini in ti lepi deželi za Avstrijo pridobiti. Dnes ko to pišemo, t. j. 21. julija se je od cesarja na Dunaju poslovil in odpeljal v Brod na Savi.

Smešničar 30. Brencelj, čigar 11. številko je ljubljanska policija pograbila, objavlja v 12. številki zopet mnogo zabavljivega, med tem se nahajajo tudi: Novi pregovori: „nevednost ne varuje vsakega visokih častnih služeb; — boj se svojega bližnjega, kakor samega sebe; — dobra mera in vaga v konkurs pomaga; — z ministri se mora glasovati; — jaz gospod, ti gospod, kdo bo pa davke plačeval? — Po slabi tovaršiji rada druge glava boli.“

Razne stvari.

(*Javno zahvalo*) izreka urednik „Slov. Gosp.“ vsem svojim prijateljem, zlasti pa g. dr. Ipavicu, g. dr. Dominkušu in g. dr. Radaju, ker so mu pomagali po dveletni borbi silnega nasprotnika tako pritiskati, da je naposled odstopil od tožbe! Slovenska lista: „Slov. Narod“ in „Slovenec“ pa se naj prej dobro za resnico potrudita, preden slovenskega urednika obsodita!

(*V mešnike posvečeni*) bili so v Mariboru namesto 8 gospodov samo 4; umrlo je pa letos že 10 mešnikov. Zato ne bo mogoče milih prošenj mnogih farmanov uslišati, ki prihajajo milostljivega knezoškofa prosit za duhovniške pastirje.

(*Strela udarila*) je v cerkvo sv. Duha na Krškem med krščanskim naukom v nedeljo 14. jul. ubila 3 možke, med njimi 2 brata, in več ljudi požgala. Tudi v bajtico železniškega čuvaja št. 27. pri Vidmu je udarilo in moža usmrtilo.

(*Prvo zrelo grozdje*) se je iz Botzena na Tirolskem dobilo in poslalo na Dunaj.

(*Tolovaji*) so v Trnoškem vrhu ptujskega okraja M. Pukšiča izropali, mu vrat prerezali, ga mrtvega na dilah ležati pustili in 71 fl. vzeli.

(*Konjski tati*) so vdovi Kocpekovej in vdovi Šutejevej v G. Voličini št. lenartskega okraja v noči 24. jul. iz hleva ukradli vsakej eno lepo žolto kobilico. Ena ima levo oko z malo mrenico nekoliko preraščeno.

(*Iz Makol*) se nam piše, da so glasovitega nemčurja Georga žandarji pograbili in v luknjo odgnali, ker sam ni hotel iti, obsojen zaradi krive prisega.

(*Za dijaško semenišče*) so darovali: Pavel Ošovnik 1 ces. zlat, Juri in Mica Podbrežnik (stara) 1 fl. Šimon Vidmar 2 fl. Neža Grobelnik 1 fl. Marjeta Grobelnik 20 kr. Mica Vršnik 20 kr. Filip Ošovnik 5 fl. Jožef Vršnik 2 fl. Franc Plesnik 1 fl. Dve osebi 50 kr. Fr. Podbrežnik 20 kr. Neža Havdej 20 kr. Še nekdo 40 kr. Č. g. Fr. Mikuš dekan 50 frankov, g. Juri Kolenc v Brežicah 5 fl. č. g. M. Grosskopf župnik 10 fl. č. g. M. Koren župnik 10 fl. č. g. M. Črnivec župnik 300 kujig. N. N. v Mariboru 50 fl. č. g. A. Klemenčič 10 fl. Farmani gornjegraški 2 fl. Juri Žehel 2 fl. Marija Stiglec 1 fl. Neimenovan 2 fl. č. g. Fr. Ferenčak župnik 40 fl.

(*Dražbe III*). 29. jul. Plappart v Strihovcu 10777 fl. 31. jul. Jan. Novak v Prošinu 1773 fl. 2. avg. Fr. Verk v G. Rogaci. 9. avg. Marija Damiš v Ročici 3506 fl.

(*Razpisane*) so fare: Sv. Il v slov. gor. do 20. avg. — Sv. Marjeta pri Laških toplicah in Sv. Kancijan v Ročici do 3. sept.

(*Umrli*) sta č. g. župnika: Mat. Cank, župnik pri sv. Marjeti 18. jul., star 46 let. — Andrej Jug, župnik v Ročici 21. jul., star 71 let.

(*Duhovne vaje*) se bodo v dijaškem semenišču obhajale od 5. do 9. augusta.

Loterijske številke:

V Gradcu 20. julija 1878: 35, 78, 68, 17, 14.
Na Dunaju " " 13, 20, 1, 36, 64.
Prihodnje srečkanje: 3. augusta 1878.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 64.30 — Srebrna renta 66.45 — Zlata 74.75 — Akcije narodne banke 878 — Kreditne akcije 259 — 20 Napoleon 9.28 — Ces. kr. cekini 5.48 — Srebro 100.05.

Priporočba.

Kupčija z suknom, vsakdanjim in modnim blagom

Jožefa Bergleza

v MARIBORU,

na glavnem trgu, na oglu stolne ulice,

priporoča slavnemu občinstvu svojo novo in zvesto odbrano blago: Brnskega sukna, modne robe, barvanih pa tudi črnih snovij za obleke, potem bogato zalogo perkaljev, belega platna, zameta, žide, širtingov, porhatov, posteljne robe, potem robo za hlače, podšive, razno barvane pa tudi črne, židanih robecev in mnogo drugih v to stroko kupčijstva spadajočih reči. Postrežba je točna, cena mogoče nizka. Zunanjim naročilom se hitro ustreza.